

درخت کلابی - داریوش مهرجویی - ۱۳۷۶

محمود شایان (همایون ارشادی): خستگی باستانی، خستگی موروثی، ذره‌ذره از تنم به در می‌شود. آرامش برپار این درخت به من هم سرایت کرده است. خوبم، خوشم؛ کجام؟ هیچ جا! همه‌شب است یا نزدیک سحر؟ نمی‌دانم!

انگار در مکثی خالی میان دو دقیقه برهیاهو نشستهام؛ میان بی‌نهایت گذشته و بی‌نهایت فردا. و نگاهم خیره به عنکبوتی است که صورت و آرام، توری نازک می‌فاد.

● **دیالوگ روز**

آکادمی

آیا «مجبوریم»؟

بابک زمانی

نورولوژیست

بالاخره فیلمی را شاهد بودیم که در مسائل پزشکی به جزئیات پزشکی دقت کرده، مشاوره گرفته، تجربه پیدا کرده و از همه‌مهم‌تر روحیات طبیعی را هدف تعمق خود قرار داده است.

فیلم «مجبوریم» که حول یک حادثهٔ پزشکی پرداخته شده است با موفقیت توانسته بخش‌های مختلفی از جامعه پزشکی را با نقش‌های متفاوتی که در این حادثه دارند به نمایش بگذارد و به‌علاوه به درون یکی از دشوارترین وظایف اخلاقی‌ای که پیش پای پزشکان در همه جای دنیا رخ می‌دهد، نفوذ کند و بکوشد از زاویه موجودی که از پوست و گوشت ساخته شده و عمیقاً یک انسان است اما او را یک ربات متخصص می‌خواهند یا می‌انگارند به مسائل بنگرد.

جامعه پزشکی که درگیر مسائل و مشکلات زیادی در راه ایفای وظایف فردی و اجتماعی خود است، به‌شدت نیازمند چشم‌ها و گوش‌هایی است در میان عرصه عمومی، روشنفکران طبقه متوسط و افراد مرجع که به واقعیات و مشکلات او فارغ از کلیشه‌های معمول و تعمیم‌های ناروا نگاه کنند، رنج‌های او را به تصویر بکشند و اگر نمی‌شود آنها را فریاد بزند حداقل بستری برای اندیشیدن-بی‌غرض قبلی- بکسترانند و این راهی است که آشکار است «مجبوریم» در آن جهت قدم برداشته. چاره‌جویی که انسان را مجبور و محدود و شرایط می‌بندد و نه برعکس! از این‌رو نهنتها برای پزشکان بلکه برای همه مسائل الگوی مناسبی است. الگویی که مناسب‌ترین برخورد برای یک اثر هنری داستانی به شمار می‌رود. «مجبوریم» در واقع طرح این سؤال است که راستی تا چه حد مجبوریم؟ و تا چه حد مختار؟ دعوت می‌کند یک بار شما هم به‌جای خانم دکتر (فاطمه معتمدآریا) قرار بگیرید. همین لحظات را زندگی کنید و تصمیم بگیرید. در جدال قانون با اخلاق اگر جای او بودید چه تصمیمی می‌گرفتید؟ تصمیمی که می‌گیرید تصمیم شماست نه تصمیمی که کارگردان به شما القا کرده است. سراسرانجام خوش داستانی هم که واقعیت داستانی را در بسیاری موارد برخلاف واقعیت واقعا موجود می‌بندد و کامل می‌کند، وجود ندارد و زندگی به همان شکل واقعی‌اش بی‌سراسرانجام حتی تا پایان فیلم ادامه می‌یابد. پایان فیلم همان تصمیمی است که در این زندگی مجازی شما می‌گیرید. پوشش در این حیطه‌ها با هر نقیصه‌ای که ممکن است هرکس در ذهن خود بیندیشد قابل ستایش است. توقع بیشتر بیننده پزشک از فیلم برای نمایش هرچه واقعی‌تر حساس‌ترین لحظات زندگی او در برابر کمیسیون حرفه‌ای که کنه رفتار طبیب را به قضاوت نشتسته و نتیجه‌اش هرچه باشد بیشترین تأثیر را در حیات خصوصی و حرفه‌ای هر طبیب می‌گذارد، تنها برآمده از همین نکات مثبت و تلاش واقع‌گرایانه‌ای است که نویسنده و کارگردان در پیش گرفته‌اند وگرنه از انری نازل هیچ توقعی وجود ندارد. خودآگاهی فزاینده و اعتلای تفکری که در «مجبوریم» موج می‌زند بی‌تردید بیشتر و عمیق‌تر از این ادامه خواهد یافت.

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ ● تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۴۷۰ ● شماره: ۸۸۹۲۵۴۶ ● تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ ● تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴ ● توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز ● تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ ● چاپ: مصیم ● تلفن: ۴۴۵۳۳۷۵

www.sharghdaily.ir

دوشنبه ۱۰ مرداد ۱۴۰۱ ● ۳ محرم ۱۴۴۴ ● ۱ آگوست ۲۰۲۲ ● سال نوزدهم ● شماره ۴۴۴۰ ● ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۱۱ ● اذان مغرب ۲۰:۲۹
اذان صبح فردا ۴:۳۶ ● طلوع آفتاب ۶:۱۳

نگاهی به جدیدترین گزارش جهانی شهرها

اهمیت تأمل درباره آینده

حسین ایمانی چارچمی

دانشیار مطالعات توسعه در دانشگاه تهران

برنامه اسکان بشر-سازمان ملل متحد معروف به هابیتات هر دو سال یک بار گزارشی را از وضع شهرهای جهان منتشر می‌کند. در جدیدترین گزارش شهرهای جهان که چهارشنبه هشتم تیر ۱۴۰۱ در شهر کاتوویتز در کشور لهستان رونمایی شد، تلاش شده تا در خصوص آینده شهرها به پایه گرایش‌ها، چالش‌ها و فرصت‌های موجود تأمل شود. گزارش همچنین به درس‌های ارزشمندی که شهرها از همه‌گیری کووید۱۹ گرفتند نیز اشاره دارد. این گزارش راهکارهایی را پیشنهاد می‌دهد تا بر اساس آنها شهرها برای مواجهه با تعداد فراوانی از شوک‌ها تدارک بهتری دیده و خود را برای گذر به آینده شهری پایدار آماده کنند. شهرها باید از نوعی آمادگی مبتنی بر آگاهی برخوردار باشند تا از فرصت پیش‌بینی دگرگونی‌ها بهره‌مند شده و بتوانند جریان امور و اقدامات را اصلاح کنند و همچنین وقوف بیشتری بر سناریوها با امکانات مختلفی که آینده عرضه می‌کند، مانند نوآوری‌های فناورانه، داشته باشند. در گزارش آمده است که افزایش حوادث آب‌وهوایی شدید و بلایای طبیعی مانند سیل، موج‌های گرمایی و زمین‌لغزه‌ها بر مناطق شهری تأثیر سخت‌تری خواهد گذاشت و انطباق با دگرگونی‌های اقلیمی را برای آنها به امری با بیشترین اهمیت بدل می‌کند.

این گزارش‌ش که هم‌زمان با برگزاری یازدهمین نشست مجمع جهانی شهر در لهستان بود، می‌گوید مناطق شهری مسئول ۷۰ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای هستند؛ به عبارت دیگر شهرها باید به‌عنوان رهبران اقدام اقلیمی برای رسیدن به هدف کاهش ۱.۵ درجه از گرمایش جهانی طبق توافق‌نامه پاریس عمل کنند. با وجود هشدارهایی که درباره خطرات در مقابل شهرها می‌دهد، از افزایش ناگهانی تورم و هزینه زندگی، اختلالات در زنجیره تأمین، پیامدهای منفی دگرگونی اقلیمی و درگیری‌های مسلحانه جدید، گزارش نگاه خوش‌بینانه‌ای به آینده دارد؛ آینده‌ای که در آن شهرها به سمت عدالت، سرسبزی و ایلتنا بر دانش حرکت کرده‌اند. معاون مدیرکل سازمان ملل متحد و مدیر اجرایی برنامه اسکان بشر-سازمان (یو.ان.هابیتات) خانم میمونهُ مهد شریف که مسئول تهیه گزارش مذکور است، در مقدمه گزارش می‌نویسد: «با سیاست‌های درست و تعهد صحیح دولت‌ها، کودکان ما می‌توانند آینده شهری بهتری داشته باشند. باید پذیریم که مسیر طی شده تا سال ۲۰۲۰ به شیوه‌های گوناگون مدل ناپایداری از توسعه شهری بود و بهترین تجربه‌های آموخته را در واکنش‌ها به کووید۱۹ و بحران‌های اقلیمی به کار بیندیم». گزارش تعهد بیشتری را از دولت‌های ملی، منطقه‌ای و محلی می‌طلبد و به کار بسنن فناوری‌های نوآورانه و مفاهیم زیست شهری جدید مانند «شهر ۱۵دقیقه‌ای» را که در پاریس، ملبورن و دیگر شهرها به کار بسته شده، تشویق می‌کند، بر پایه این ایده ساکنان شهرها می‌توانند بیشتر نیازهای روزانه‌های خود را در سفری ۱۵دقیقه‌ای تأمین کنند.

گزارش تأکید می‌کند خروج گسترده مردم از شهرهای بزرگ در مراحل آغازین همه‌گیری به سمت ایمنی متصور در مناطق روستایی یا شهرهای کوچک‌تر، در عمل واکنشی کوتاه‌مدت بود؛ واکنشی که مسیر شهری‌شدن جهانی را تغییر نخواهد داد. جهان به شهری‌شدن خویش در سه دهه آینده ادامه خواهد داد و نسبت جمعیت شهری جهان از ۵۶ درصد در سال ۲۰۲۱ به ۶۸ درصد

پرنده آبی

شروع صبح با فرمول ریاضی

این روزها تعداد کسانی که در شبکه‌های اجتماعی می‌چرخند زیاد است و صفحه روان‌شناسان رزد و سلبریتی‌هایی که ایده‌های انگیزشی می‌دهند پرطرفدار. در این میان دانشمندان فرمول بسیار ویژه «شروع عالی» روز را ابداع کرده‌اند. طبق گزارش ایندیندنت دکتر آن ماری ایمافیدون، ریاضی‌دان بریتانیایی، داده‌های جمع‌آوری‌شده از نظرسنجی دو هزار نفر در بریتانیا را تجزیه و تحلیل کرد تا فرمولی برای روال جاری صبحگاهی بیابد. بر اساس پاسخ‌های این نظرسنجی، یک روش عالی شامل بیدارشدن در ساعت ۶:۴۴ صبح، بلندشدن از رختخواب در ساعت ۷:۱۲، ۲۱ دقیقه ورزش‌کسردن، ۱۰ دقیقه دوش‌گرفتن و بعد ۱۸ دقیقه برای صرف صبحانه است. این پژوهش، دکتر ایمافیدون را به یک فرمول ریاضی رساند که به آدم‌ها کمک می‌کند هر روز «از دنده راست» از رختخواب خارج بشوند. اول زمان صرف صبحانه را دو برابر کنید. بعد تعداد دقایقی را که ورزش می‌کنید و دوش می‌گیرید با هم جمع کنید. سپس، تعداد ساعت‌های خواب شب قبل را از هشت ساعت بهینه توصیه‌شده کم کنید. بعد تفاوت زمانی بین موقعی که از رختخواب بیرون می‌آیید و ساعت ۷:۱۲ صبح را محاسبه کنید. زمان صرف صبحانه، دوش‌گرفتن و ورزش را تقسیم بر زمان خواب و بیدارشدن کنید. در آخر، تعداد دقایقی را که برای انجام سایر فعالیت‌های صبحگاهی مثل آماده‌شدن تا حل جدول کلمات متقاطع صرف می‌کنید، با هم جمع کنید. این عدد را تقسیم بر دو کنید تا به یک مقدار عددی برسید؛ آن عدد بر حسب دقیقه مدت زمان ایده‌آلی است که باید برای برنامه صبحگاهی‌تان صرف کنید. اگر عدد به‌دست‌آمده از فرمولی که در بالا گفته شد بیش از ۳۷ بود، روال صبحگاهی شما برای شادی بهینه شده است. او گفت در غیر این صورت به احتمال زیاد از «دنده چپ» بلند می‌شوید. حال باید دید این روش واقعا جواب می‌دهد یا خیر.

● **سیل شهرستان فیروزکوه در روستاهای زرین دشت، مزاران و آتشان تاکنون ۱۰ کشته و ۱۶ مفقودی داشته است. عکس: حسن شیروانی، ایرنا**

هفته‌نوشت

بازگشت کنشگر

الهام فخاری

در هنگامه ناکارایی‌ها و چالش‌ها، جایی که سازمان‌ها، نهادها (در ساختارهای گوناگون حزبی یا سازمان‌های دیگر) و سامانه‌ها نهنتها به پیشبرد روان‌تر کارها کمک نمی‌کنند، بلکه سنگین و لخت بر جامعه فشار می‌آورند، دیگر کمترکسی به راه چاره‌ای کارساز و در دسترس باور دارد. فشارهای درازمدت و چندسویه، شادابی و توانایی فرد و جامعه را دچار مسئله می‌کند و بازخورد(نگرش)‌های منفی به خود، زندگی، دیگران، کار و آینده فراگیر می‌شوند. در نوشته‌های آموزشی، روان‌شناختی و اجتماعی ۱۰ سال گذشته‌ام بارها به پنداره و سازه‌ای به نام فرسودگی پرداخته‌ام. پس از پایان‌نامه کارشناسی ارشد بی‌پنداره را در گستره‌ای دیگر بررسی کردم و از یک پیوستار یاد کردم که سازنده‌ترین سوی آن نوآوری و آفرینش‌های نو فرد و جامعه یویا و برامید و کنشگر است و منفی‌ترین سوی آن، نه فرسودگی، بلکه پوسدگی، فرد/گروه‌نایدی‌بی‌کنش(منفعل) و درمانده و فروپاشیده خواهد بود. فرسودگی بازخورد بیمارگونه و منفی است که می‌توان از آن پیشگیری و از راه آموزش و دستکاری‌های بهنگام عامل‌ها آن را درمان کرد. بااین‌همه اگر کنشگران هشیار و آماده نباشند، جامعه‌شناسان کانون‌مند بر سامانه‌نگری (نظام‌های اجتماعی) به چالش‌ها بپردازند و کنشگر را نادیده بگیرند، هم فرسودگی بهنگام شناسایی و سنجیده نمی‌شود و هم برنامه و راه و روشی برای پیشگیری و بهبود به سرانجام نمی‌رسد. آن تورن ازجمله جامعه‌شناسانی است که در نقد نظام‌گرایی جامعه‌شناسی از «کنشگر»، بازگشت کنشگر و جامعه‌شناسی کنش می‌گوید. «بازگشت کنشگر: نظریه اجتماعی در جامعه پسانصنعتی» با برگردان سلمان صادقی‌زاده را نشر ثالث در سال ۱۴۰۰ چاپ کرد. تورن در این نوشته از بایسته‌ها و دگرگونی‌هایی برخاسته از گذر از جامعه صنعتی

به پسانصنعتی و همچنین جابه‌جایی کانون بررسی از «نظم» اجتماعی به «دگرگونی (تغییر)» اجتماعی گفته است. از این دیدگاه در کانون بازنمایی نوین از زندگی اجتماعی باید به پژوهش درباره جنبش‌ها پرداخت نه ساختارها. گفته آنتن تورن «کنشگر اجتماعی بیش از هر چیز شهروند است، به این معنا که ییوند بالندگی شخصی را با پیشرفت اجتماعی ناکسستی می‌داند و جداکردن آزادی فردی از همکاری از زندگی جمعی ناممکن است». شهروند آگاه است که آزادی فردی بدون همکاری و پایشگری جمعی دست‌نیافتنی است و نمی‌توان بدون مراقبت از آزادی‌ها و حق‌های بنیادی جمعی، کنج فردی آسوده ساخت. تورن هم از چیزی به نام روند فرسایشی در بازنمایی زندگی اجتماعی در ۵۰ سال گذشته یاد می‌کند و به نمودهایی از چیرگی (سلطه)، چه از سوی طبقه‌ای ویژه و چه از سوی دولت‌ها می‌پردازد. او از نکته‌های تند و سخت می‌گوید و نموده‌ها و پندهای فراگیر سلطه را که از راه سازوکارهایی خشن استوار و تحمیل شده‌اند، بیش چشم می‌آورد. به باور او پیامد چنین چالشی این بود که کنشگران اجتماعی را در پی فشار سخت و ویرانگر سلطه به زندگی اجتماعی پشت کردند و در پی جست‌وجوی شناسه‌ای فردی رفتند و کمرنگ و بی‌کنش شدند یا درون گروه‌هایی کوچک کناره گرفتند. می‌توان چنین گمان کرد که فرسودگی کنشگران اجتماعی کمرنگ‌شدن «شهروندی» را در پی دارد و پیامد ژرف‌تر هم رسیدن به وضعیت بازگشت‌ناپذیر «پوسدگی» خواهد شد. اگرچه نوشته آن تورن کانون‌مند بر جامعه ایرانی نیست ولی آن دگرگونی‌هایی که بازگو می‌کند و وارونگی‌هایی که به آنها می‌پردازد، بخشی از چالش‌های بزرگ ایرانی ما هم هست. تورن از تاریخ‌مندی می‌گوید: توانایی جامعه برای پدیدآوری بایسته‌های خود با بهره‌جویی از الگوهای فرهنگی

و از گذر درگیری‌ها و جنبش‌های اجتماعی که بر پایه آگاهی و پرسشگری است نه خاموشی و بی‌کنشی» او از خطری که همواره کنشگران نوشته‌ای در کشورهای «جهان سوم» با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند هم گفته است. کنارگذشتن کار اجتماعی در پی فشار فزاینده فرادستان و در واکنش به سلطه زورمندان جهانی و بیرونی، به بنیادگری گروهی، زندانی‌شدن درون خود و تهیایی می‌انجامد. بیرون‌رفت از این چالش یکباره رخ نمی‌دهد، بلکه نیازمند روندی درست دربردارنده فروتوسگستن گفتمان‌های کهنه همرا با کارساز ی وافتن و روش‌های نو است. این نوشته آن تورن دربردارنده سه بخش و هر بخش دارای زیربخش‌هایی است. از بازنمایی نوین از زندگی اجتماعی آغاز کرده، جامعه‌شناسی کنش را بازگو می‌کند و با پرسش از اکنون که درباره کنسکمک‌های تازه و فروکاسته‌شدن جنبش‌های اجتماعی و مردم‌سالاری است، جمع‌بندی می‌شود و با گفتار کوتاهی با نام فرجام سخن به پایان می‌رسد. برگردان این نوشته روان و درون‌داشت آن جامعه‌شناختی و نیازمند آگاهی‌های پایه در زمینه علوم انسانی است. «بازگشت کنشگر» نوشته‌ای سودمند برای کسانی است که امروز در زندگی شهروندی خود دچار ناوشنی، دودلی و خستگی شده‌اند. نویسنده بر الگوهای فرهنگی و تاریخ‌مندی پافشاری دارد و می‌گوید ما باید و می‌توانیم به‌جای وامانده‌شدن در خرابه‌های تاریخ، در جهانی زندگی کنیم که خود می‌سازیم. او گسست‌ها و ازیافتادن‌ها را هم می‌بیند ولی باور دارد کنش و شور آزادی و آفرینش می‌تواند جان دوباره به ما بدهد و از بازجستن «آزادی خلاق» و شواهد بیادست بیشتر نمایش یک سیاسی‌وازی است روشناهای امیدبخش می‌بیند.

در سال ۲۰۵۰ خواهد رسید. این یعنی ۲۰۲ میلیارد نفر دیگر به ساکنان شهرها افزوده خواهد شد که عمدتا در قاره‌های آفریقا و آسیا خواهند بود.

گزارش تأکید می‌کند طبیعت مخرب کرونا به‌روشنی این نکته را یادآوری کرد که مناطق شهری باید خود را برای آینده‌های متغیر و پیش‌بینی‌ناپذیر آماده کنند. شهرها در سراسر جهان در کل در برابر اندازه اثرات اقتصادی و اجتماعی همه‌گیری مذکور آمادگی نداشتند. همه‌گیری کرونا نشان داد شهرها چه نقاط ضعف مزمنی در ساختارهای اجتماعی خود دارند؛ چراکه اثرات کووید به شکل بی‌تاسی بر گروه‌های آسیب‌پذیر و حاشیه‌ای بیشتر بود. درس همه‌گیری کرونا برای شهرها این بود که آنها باید برای آمادگی بیشتر سرمایه‌گذاری کنند؛ امری که نیازمند توسعه تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، محیط‌زیستی و نهادهی برای پاسخ به شمار گسترده‌ای از شوک‌ها از جمله داشتن برنامه‌های احتمالی برای گروه‌های آسیب‌پذیر است. شهرها برای داشتن آینده‌ای پایدار باید در کانون توجهات خود به مسئله ساختارهای نهادی و حکمرانی مناسب بپردازند، به فقرزدایی و رفع نابرابری اولویت دهند و اقتصاد شهری مولد و جامعی را ترویج کنند که برای همه فرصت فراهم کند. آنها باید به دنبال آن دسته از سیاست‌ها و اقدامات محیط‌زیستی باشند که بتواند اثرات تغییرات اقلیمی را کاهش و شهرها را با آنها انطباق دهد. مسائل مهم دیگر در این زمینه ترویج انرژی پاک و حفاظت از زیست‌بوم‌ها، ادغام بهداشت و سلامتی همگانی در توسعه شهری هستند. به نظر گزارش این امور با برنامه‌ریزی و حکمرانی پاسخ‌گو تسهیل می‌شود که در آنها امور مالی، نوآوری و فناوری نقش‌های مهم دارند. شهرها در دنیا آینده یکسانی را انتظار نمی‌کشند؛ درحالی‌که واکنش در برابر آسیب‌پذیری ناشی از تغییرات اقلیمی و سطوح در حال افزایش نابرابری یک نگرانی جهانی است. دیگر مسائل حسب مناطق جهان تفاوت می‌یابند. در کشورهای توسعه‌یافته اولویت‌های مهم آینده شهری اموری مانند مدیریت تنوع فرهنگی، ارتقا و نوسازی زیرساخت‌های فرسوده، توجه به شهرهای رو به افول و زوال و تأمین نیازهای یک جمعیت به‌سرعت در حال سالامندی هستند. در کشورهای درحال‌توسعه، اولویت‌های شهری آینده را سطوح در حال افزایش فقر، تأمین زیرساخت‌های مناسب، مسکن قابل استطاعت و قابل قبول و سرمایه‌گذاری در شهرهای دومین یا شهرهای پشتیان شهرهای نخست تشکیل می‌دهند.

مسئله مهم برای همه شهرهای دنیا بازاندیشی درباره حکمرانی شهری در آینده شهرهاست. در هر چالش شهری که شهرها در آینده با آن مواجه شوند، از فقر گرفته تا بهداشت، مسکن یا محیط زیست، حکمرانی شهری همیشه نقش مساعد بی‌بدیلی در تضمین این مسئله دارد که ظرفیت‌ها و منابع نهاده‌ها و مردم با مسئولیت‌ها و خواسته‌های‌شان منطبق باش. توسعه شهری پایدار بدون حکمرانی شهری چندسطحی شامل حکومت‌های محلی، جامعه مدنی و دولت‌های ملی ممکن نیست. یک یافته مهم گزارش اهمیت و ضرورت عدالت فضایی در واکنش به شوک‌های آینده است. عدالت فضایی شهری باید ساکنان آسیب‌پذیر شهر را در تصمیم‌گیری‌ها سهیم کند. شهرها با ترویج برابر و دسترس‌پذیری بیشتر خدمات پایه‌ای بهتر توانستند از مردم آسیب‌پذیر و در معرض خطر در برابر همه‌گیری کرونا محافظت کنند. شهرهایی که از اختیارات بیشتر در تصمیم‌گیری محلی برخوردار بودند، بهتر توانستند در برابر بحران‌های پزشکی و سلامتی نشان دهند. آنها از دانش و تجربه محلی بهره گرفتند و از رویکردهای مختلف و انواع توزیع خدمات استفاده کردند.

گزارش طیف وسیعی از موضوعات جالب و تأمل‌برانگیز را برای آینده شهرها طرح می‌کند که ذکر همه آنها در این یادداشت کوتاه مسیر نیست. خوانش این گزارش برای همه سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان، مدیران و فعالان عرصه شهری لازم است.

هنر خوانی

تحدید جدید برای هنرمندان

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر ارشاد اسلامی دولت سیزدهم، با شیوه رئیس سازمان سینمایی دولت احمدی‌نژاد، از تغییرریل بارها سخن گفته است اما او اینک به تغییر ریل‌گذاری در عرصه تئاتر نیز پرداخته و با تأکید بر اینکه تحول اساسی در حوزه تئاتر مستلزم توجه ویژه به تقویت بخش «تولید محتوا» است، گفت: «با حمایت از استعداد‌های جوان و استفاده از ظرفیت عظیم آنان برای تقویت بخش تولید محتوا، تغییر ریل‌گذاری تئاتر کشور تسهیل می‌شود». او به اهتمام جدی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در دولت مردمی مبنی بر اعتلای حوزه تئاتر اشاره کرد و افزود: «بنای وزارت فرهنگ ایجاد تحولی جدی در حوزه تئاتر کشور است که در راستای دستیابی به این تحول، علاوه بر توجه جدی به مقوله زیرساخت‌ها باید اقدامات و فعالیت‌های مناسبی نیز تدارک دیده شود». او این سخنان را در شورای سیاست‌گذاری چهل‌ویکمین دوره تئاتر فجر بیان کرد. از سوی دیگر، شورای ارزشیابی و نظارت بر نمایش اداره کل هنرهای نمایشی اعلام کرده بود که گروه‌های نمایشی پیش از انجام هر کاری به تعیین تکلیف درباره متن و انجام مراحل قانونی صدور پروانه نمایش اقدام کنند و تأکید کرده بود که مسئولیتی در قبال هر اقدامی که توسط عوامل نمایش منجر به تعهد مادی و معنوی شود (شامل تمرین یا صرف هزینه و مشابه آن به‌ویژه پیش از تعیین تکلیف ارزایی متن و سایر مراحل قانونی صدور پروانه اجرایی نمایش) ندارد.»

تا حضور یک فیلم سینمایی»